

Arbejdernes Vedkommende og igennem de bestaaende Bestemmelser og praktiske Forhold gjort et stærkt Brud paa.

Der var i Virkeligheden Grund for Rigsdagen til at have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og der burde efter min Opfattelse gribes ind med haard Haand overfor Tilbøjeligheden til at tvinge Folk ind i Organisationer. Det vilde være fuldt ud paa sin Plads at fastsætte Straf for ethvert Forsøg paa at berøve den enkelte hans Frihed paa dette Omraade, det vilde være saa meget mere paa sin Plads, som det er i Samfundets Interesse, at Friheden i saa Henseende bevares. Værner vi ikke her om Enkeltmands lovhjemlede Ret, ender det med, at hele dette Organisationsvæsen lammer vort Erhvervsliv, idet man derigennem forhindrer den enkelte i at udnytte sin Arbejdskraft paa den Maade, som forekommer vedkommende heldigst, hvilket er til Skade for vort Samfund.

Jeg skal her fremdrage nogle ganske enkelte Eksempler paa den Maade, hvorpaa man optræder fra Socialdemokraternes Side i disse Forhold. Det er noget, ærede Medlemmer kan have Lejlighed til at følge i deres Presse, men jeg ønsker, at disse Eksempler ogsaa skal faa deres Plads i Rigsdagstidende. Jeg plukker ud af Social-Demokraten en Rubrik, som hedder: Fagene i Dag: „Til Brolæggerne indenfor Dansk Brolæggerforbund. Da et af vore tidligere Medlemmer, Chr. Nielsen af Aalborg, trods gentagne Henvendelser til ham om at ordne sine Forhold og Forpligtelser overfor Forbundet, stedse unddrager sig dette, forbydes det herved vore Medlemmer at arbejde sammen med Nielsen, indtil anden Meddelelse maatte fremkomme. Paa Forbundets Vegne Albert C. Nielsen, Formand.“

Et andet lille Eksempel: En af „Social-Demokraten“s Opdagere her i København havde faaet opsnuset Adresserne paa to Røgmænd paa Vesterbro, som stod udenfor Fagforeningen; de arbejder ikke under Tariffen, de holder altsaa Tariffen, men de staar af en eller anden Grund udenfor Forbundet, og saa skal de selvfølgelig udleveres. Med Navn og Adresse sættes de i Gabestokken og faar følgende Hilsen i Regeringens Hovedorgan: „Vi henstiller til alle rettænkende Arbejdere, hvor de træffer disse to Luskeprinser, da at behandle dem, som de har fortjent, deres Optræden overfor Fagforeningen er af den Beskaffenhed, at de ikke burde taales blandt organiserede Arbejdere.“ Se, saaledes praktiserer et socialdemokratisk Regeringsparti Grundlovens Paabud om fri og lige Adgang til

Erhverv (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Læs Arbejdsgiverforeningens Love). Læs kun op for mig bagefter, højtærede Socialminister, nu er det mig, der har Ordet.

Jeg nævner et Eksempel til, som er meget karakteristisk for disse Forhold, og dermed skal jeg afslutte denne Række Eksempler. For nogen Tid siden fandtes i „Social-Demokraten“ i Holbæk følgende: „I Odense Ægpakkeris Filial i Holbæk arbejder en Del Kvinder, som ikke kan eller vil forstaa Nødvendigheden og Betydningen af at indmelde sig i Fagforeningen, men kategorisk nægter at indmelde sig, ja, endogsaa nægter at gaa til Møde for at høre, hvad man har at sige dem. Vi vil haabe, at disse Linier vil vække dem til Eftertanke, saa de finder deres Plads i Rækkerne af de organiserede Arbejdere i Holbæk, idet vi indtil videre forbeholder os at offentliggøre Navne og Adresser paa de paagældende.“ Saa mange var Ordene. Det er ubegribeligt, at Socialisterne ikke selv omsider gør Oprør mod et saa grænseløst Tyranni.

Tilfældet i Holbæk er et af de grelleste, man i længere Tid har set; det er ikke nok med, at man vil tvinge Folk ind i Fagforeningerne, man vil ogsaa tvinge dem til at gaa til Møder for at høre, hvad man har at sige om Fagforeningerne (*Fraenkel*: Saa splintrende galt troede jeg dog ikke det var). Jo, saa galt er det desværre, og derfor er der Grund til at være paa sin Post overfor den Frihedskærlighed, der findes indenfor Socialdemokratiet. . . (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Godt arrangeret Komediespil). Den højtærede Socialminister afbryder mig og siger: Godt arrangeret Komediespil. Det, jeg her har fremdraget, er faktiske Forhold, det er Ting, jeg har citeret efter socialdemokratiske Blade, dels Regeringens Hovedorgan her i København, dels Regeringens Organ i Holbæk. Der er ikke noget Komediespil i dette, hvis der er Komediespil i noget, saa er det maaske den Komedie overfor Arbejderne her i Landet at fremsætte et Forslag om Bedriftsraad den 3. December, der ikke naar at komme til første Behandling i Rigsdagen før midt i Marts. Det er der mere Komedie i end i det, jeg har fremdraget, højtærede Minister!

Tvang er der saa vist allerede nok af, og det vil efter min Opfattelse være at sætte Foreningstvang i Stedet for Foreningsfrihed, hvis Rigsdagen virkelig gik med til en Bestemmelse af den Art, som jeg her har omtalt. En saadan Bestemmelse vilde være et Overgreb, og et Overgreb af den mest skæbnesvangre Art. Jeg kan ikke tænke